

רצה אחרת:

נוסד

דין

ה של רוך אינסופי, יום אחד אחרי הלידה, מביטה האם החדשה בבנה |

"מה רואים, לא רואים כלום!" הביעה יעל את דעתה: "מזל שהוא ילד ולא ילדה, בחורה עם פרצוף כזה כמו שיש לו, היתה בטח סובלת נורא."

ודב הסתובב בתוך ההמולה השמחה הזאת, עם חיוך שמח, בלי להוציא מילה. הוא אבא. אתמול נולד בנו הבכור.

לפני למעלה משנה נכנסה יעל דיין ל-הריון. היא לא ביטלה בגלל זה את הטיול שלה עם בעלה, וכשהם היו בלונדון, והיא היתה בחורש השלישי, היא הפילה את תינוקה.

בעלה קיבל את משרת הנספח הצבאי של ישראל בצרפת, בלגיה ולוקסמבורג, וכשהיא היתה שוב בהריון היא החליטה לחזור ארצה, כדי להימצא כאן תחת טיפול של רופאים ישראליים.

הרופאים קבעו שיש צורך לתפור את הרחם, ושעל צריכה לשכב תשעה חודשים במיטה.

היא הובלה לבית-הוריה, סידרו לה חדר, עם מיטה, והאמא והאבא עמדו עליה ל-שרתה. היא צריכה היתה לשכב. אסור היה לה אפילו לשבת במיטה. האמא הכינה לה ארוחות בוקר, צהריים וערב, וכשהאמא היתה עסוקה, או נסעה מחוץ לעיר, או מחוץ לארץ, עשה האבא את המלאכה ביד לא פחות אמונה.

"הוא פינק אותי נורא," היא מספרת, "כל חצי שעה הוא היה נכנס לחדר שלי, (המשך בעמוד 18)

מרימה את דן שיאון מן המיטה הניידת

הסבא

משה דיין הפך לטבא כבר נוזמן. כאן הוא נראה מטייל ערב חתונת יעל, עם נכדתו, בתו של אודי.